

Anatomisk
Beskrivelse
 over
 et Foster med tvende Hoveder
 af
 H. Callisen.

Læst den 12te Januarii 1781.

Det er ikke allene ved at være opmærksom paa Naturens ordentlige Gang og de bestandige Love, efter hvilke dens Virkninger bestyres; men endog ved at iagttage dens Afvigelser fra den sædvanlige Orden, at der banes Veie til Kundskab, og aabnes ofte nye Udgange til at kige lidet ind i dens skjulte Værksteder.

Men Naturens Afvigelser fra dens almindelige Love ere saa og sieldne, det synes derfor at være af desto mere Vigtighed, at betragte dem med Opmærksomhed, naar de forekomme, da det er først af mange samlede og hinanden lignende Tilfælde man omsider kan blive i Stand til at udlede Slutninger. I denne Henseende har jeg troet, at det ikke kunne være upasseligt efter det Kongel. Selskabs Hensigter at forelægge samme en Beskrivelse over et Misfoster med tvende Hoveder, som for saa Aar siden blev født her i Byen af en Matros' Kone 35 Aar gammel, der forhen havde bragt trende levende Børn til Verden.

Bemeldte Moder til dette Misfoster havde imedens hendes Svangerskab, efter Mandens Udsigende, ikke formærket noget usædvanligt, som havde gjort særdeles Indtryk paa hendes Sind eller Indbildningskraft, og som man kunde tilskrive denne Fosterets usædvanlige Dannelse. Men efter Fødselen skeete det, som

som almindeligen pleier at skee efter Misfosteres Fødseler. Moderen tilskrev denne Hændelse det hæftige Indtryk et Billede havde giort paa hendes Sind, som dog allerede nogle Aar iblant endeel andre var hængendes i hendes Kammer, og som forestillede Janus bifrons. Fødselen var og maatte nødvendig være langsom og besværlig, dog blev den efter tvende Dages Fødsels Arbeide endt allene ved Naturens Virkning, det eene Hoveds naturlige Stilling i den øverste Åbning af Bækket, som var meget vel dannet, gav den ellers ikke uduelige Jordemoder ingen Mistanke om noget usædvanligt Tilfælde; først da det eene Hoved allerede var passeret de nydelige bløde Fødsels-Beie, forundret over den Forhindring som endnu kunde forhale Fødselens Ende, opdagede hun paa den høire Side det andet Hoved, som da allerede var gaaet igiennem den øverste Åbning af Bækket, og som nogle Timer derefter ogsaa blev født; hele Fødselen blev da hastig tilendebragt, og i Henseende til Navlestrengen, Morkoglen og dets Afsondring var intet afvigendes fra den naturlige Tilstand.

Moderens Barselseng var uden usædvanlige Tilfælde, og hendes atletiske Helbred blev ved denne Fødsels Handling aldeles ikke svækket eller forandret. Fosteret var død, men dets meget fuldkomne Dannelse og friske Udseende, saavel som Moderens Forsikringer, at have fundet til tydelige Bevægelser af Bækket kort førend Fødselens Begyndelse, gav tilfulde tilkiende, at BARNET var død under Fødselen. Jordemoderens Bestræbelser ved Aareladning igiennem Navlestrengen, Bådninger, Indblæsning af Luft i Lungerne, og andre opvækkende Midler at bringe BARNET igien til Live var ogsaa forgievet. Jeg var saa håldig ved Jordemoderens og en Vens Formægling at faae BARNET til Undersegelse. Fosterets udvortes Dannelse sees af den første Tæbelle, det var et Digtgebarn af en fuldkommen Bygning, af $10\frac{1}{2}$ Punds Vægt, Haar og Negle vare som de pleier at være paa fuldbaarne Fostere, dog havde de ikke den fulde Længde disse pleier at have.

Det havde tvende særskildte Hoveder, af den ved nyfødte Børn sædvanlige Størtelse, dog var Figuren for saavidt forandret, at Hovederne paa den Side de vendte imod hinanden vare mere flade end paa den udvortes Side, hvilket syntes at være forarsaget af Trykningen imod hinanden. Det høire Hoved, som det sidste der kom frem, havde lidt meget af Trykningen under Fødselen, saa at Huden ikke alene paa adskillige Steder var beskadiget, men paa

den

den høire Side hvor os parietale Iffebrende siden fandtes at være brækket, var en stor Samling af underløbet Blod. Disse Virkninger af Trykningen, den voldsomme Dreining Hals-Virvelbeenene og den deri indstuttede Rygmars nødvendig maatte være underkastet imedens det eene sidstfødte Hoved endnu var indklemt i den øverste Abning af Bækket, har efter al Rimelighed og forarsaget Barnets Død.

Begge Musfigterne vare fuldkommen naturlige, hver Hoved havde sin særskildte Hals, som hen imod Brystet nærmede sig mere og mere tilsammen, og ved den nederste Deel af Halsen stødte sammen. Paa dette Sted var imellem begge Halsene en bevægelig Forhøining at finde, som siden blev opdaget at være et enkelt Nøglebeen og et Skulderblad, Brystet var aldeles enkelt, men endeel bredere end det pleier at være ved andre Børn, Underlivet var oventil iligemaade bredere end sædvanlig, men nedentil nærmede det sig til den naturlige Størrelse. Naveln og Navlestrengen var aldeles som den pleier at være. Armene vare fuldkommene af sædvanlig Tal, Figur og Størrelse, ligeledes Beenene, undtagen at Fødderne vare dreiede saaledes, at Saalerne (Plantæ) af begge Fødderne vare dreiede ind og opad, som de pleier at være ved de saakaldte Varis.

For des nøiere at kunde undersøge dette Misfosters indvortes Bygning, sprejede jeg noget af den grovere Vox-Injection i Navlestrengens Vena, hvilken Blodaare jeg fandt ifkun enkelt, men tillige med de sædvanlige Pulsaaer noget større end de pleie at være. Begge Hoveder og Halsene viiste aldeles ingen Særdelesheder af Pulsaaerernes og Blodaarernes Uddeeling, saa og Nervenene og de sandfælsige Organa vare fuldkommene naturlige, hver Hals havde sine Hoved- og Hals-Pulsaaer (arterias carotides og vertebrales) sine venas jugulares ex og internas, sine nervos vagos, intracostales recurrentes og ganglia cervicalia, ifkun de ydre Halsnerver gav plexus brachiales paa sædvanlig Maade fra sig, de indvortes derimod ifkun ubetydelige Muskeltgrenene, Musklerne paa den indvortes Side af Halsene indplantede sig paa de imellemværende Nøgle- og Skulderbeen. Huulheden af Brystet viiste mere mærkbærdigt, omendstønt denne var af betydelig Bredde og Størrelse, saa var dog ifkun tvende Brysthinde-Sække, tvende Lunger, de sædvanlige Mediastina anterius & posterius, en Pericardium og et Hjerte tilstæde.

Alle

Alle anatomiske Beskrivelser af dobbelte Misfostere kommer deri overeens, at ifkun findes et Hjerter i dem, dette synes derfor at være en stadig og vis Indretning af Naturen, som tydelig sigter til Barnets Conservation: Tvende Hjerter vilde neppe med en fuldkommen lige Kraft kunde bevæge Blodet til de fælles Deele af begge Fostere, et derimod eller 2 sammenvorne, som ved de samme Muskel-Trende trække sig sammen, gjør hele Circulations-Systemet mere sikker; Uddeelingen af Arterne var ganske særdeles. For at ikke blive Leedsommelig ved en løs og utydelig Beskrivelse af Arternes Gang, har jeg søgt at afbilde dem i den anden Tabel.

Hjertet syntes at være dobbelt og sammenvoren, da det ikke allene var meget større end det pleier at være, men endog de Furer paa Spidsen og den bageste Rand af Hjertet, saavelsom Hjerter-Drenes Tal og Arternes Udspring af Hjertet viiste det. Den første Figur afbilder Hjertet udtaget af Hjertepungen (Pericardium) og Udløbet af de store Arter, saaledes som de sees fra Hjertets forreste og øverste Flade:

- A. Er det forreste Hjertekammer (Ventriculus anterior) af det større og høire Hjerter.
- B. Det bageste Hjertekammer (Ventriculus posterior) af samme Hjerter.
- C. Furen (Sulcus) hvoraf sees Hjerdet (Septum) imellem begge Hjertes kammerne.
- D. Den høire Hjertesæk (auricula dextra) af samme Hjerter.
- E. Den venstre Hjertesæk.
- F. Den venstre Hjertesæk af det venstre Hjerter.
- G. En Deel af det mindre, venstre og noget bagtil med det større høire sammengroede Hjerter.
- H. Den opstigende store Pulsaaere (aorta ascendens) af det høire Hjerter.
- I. En Deel af den nedstigende store Pulsaaere.
- K. Den høire Nogleaare (arteria subclavia dextra).
- L. Stammen af den høire Hoved-Pulsaaere (Truncus arteriæ carotidis dextræ).
- M. Stammen af den venstre Hoved-Pulsaaere (carotis sinistra).
- NN. En Deel af Lunge-Pulsaaeren (arteria pulmonalis) som allene gif til den høire Lunge.

- O. Den tilbageførende Lungeaare (vena pulmonalis).
 P. En Deel af den øvre store Huulaare (vena cava superior).
 Q. Denne Huulaares Deeling i tvende Hovedgrene, hvoraf den høire gav tvende tilbageførende Halsaarer (venas jugulares) til det høire Hoved og den tilbageførende Nøgleaare (venam subclaviam) til den høire Arm. Den venstre gav
 RR. Tvende tilbageførende Halsaarer (venas jugulares) til det venstre Hoved, og
 S. Nøgleaaren til den venstre Arm.
 T. En Deel af den mindre aorta fra det venstre og mindre Hierte, hvor tillige sees denne Pulsaares opstigende Deel og Krumning.
 U. Den høire Pulsaaare (carotis) til det venstre Hoved.
 X. Den venstre Hoved-Pulsaaare til samme Hoved.
 Y. Den nedstigende mindre aorta.
 Z. Nøgle-Pulsaaaren (arteria subclavia) til den venstre Arm.
 a. Den venstre Lunge-Pulsaaare (arteria pulmonalia sinistra).
 b. Tubus arteriosus, som gaaer ind i den mindre aorta.

Den anden Figur viser Hiertet fra den bageste og underste Side, følgende med dens Grund eller brede Deel frem ad.

- A. Den underste og bageste Flade af Hiertet.
 BB. Den høire Hiertesæl af det mindre Hierte.
 C. Den venstre Hiertesæl af samme Hierte.
 D. Det mindre og venstre Hierte.
 E. Den mindre aorta med dens Udgang og Opstigning.
 FF. De tvende Hoved-Pulsaarer (carotides) til det venstre Hoved.
 G. Den nedstigende Deel af samme aorta.
 H. Nøgle-Pulsaaaren (arteria subclavia) til venstre Arm.
 II. Den store Krumning denne aorta gjør for at naae den anden store nedstigende aorta, udi hvilken den indgaaer.
 KK. Den venstre Lunge-Pulsaaare.
 L. Tubus arteriosus b i den første Figur, hvis Indløb i aorta her sees.
 M. Den venstre tilbageførende Lungeaare (vena pulmonalis).

NN.

NN. Huulaarens Sæk (Saccus venæ cavæ).

O. Den opstigende Huulaare.

P. Den høire tilbageførende Nogleaare (vena subclavia dextra).

QQ. De tilbageførende Halsaarer (venæ jugulares) til det høire Hoved.

RR. De tilbageførende Halsaarer til det venstre Hoved.

S. Den nedstigende Huulaare (vena cava descendens).

T. Den anden og større nedstigende aorta.

UU. Hoved-Arterne (carotides) til det høire Hoved.

X. En Ring eller Øe, som den nedstigende aorta gjør.

Y. Nogle-Pulsaaren til den høire Arm.

Z. Den høire Lunge-Pulsaare.

a. En Tubus arteriosus, som ikke kan sees, men paa det Sted gaaer imellem Lunge-Pulsaaren og Begyndelsen af den nedstigende aorta.

b. Den høire tilbageførende Lungaare (vena pulmonalis dextra).

c. Den høire Hiertesæk af det større og høire Herte.

d. Den venstre Hiertesæk af samme Herte.

Lungerne vare af den sædvanlige Figur, allene noget større, hver af dem havde sit eget Luftrør (arteria aspera) som uden Deeling gif til denne Lunge allene, de havde og hver sin egen Arterie og Vene, som gif til Hiertet paa forskjellige Steder, Glandula Thymus var naturlig, dog større end som sædvanlig. Distributionen af Nerverne var saaledes, at begge Nervi vagi geseide oesophagum paa hver Side igiennem diaphragma. De udvendige Intercostal-Nerver gjorde uden til deres sædvanlige Ganglia og Grene, men de indvendige gav ikkun smaa ubetydelige Grene, alle 4 Intercostal-Nerver giennemboede endelig Mellemgulvet paa forskjellige Steder.

Med Nabningen af Underlivet fandtes 2 særskildte Maver af sædvanlig Figur og forskjellig Størrelse, hver med sin egen Mavepibe (oesophagus) og hver sin egen Pylorus og Tolvfinger-Tarm, men sørend de kom til den anden Krumning, stødte de sammen og formeerte derefter ikkun en Tarm-Kanal.

Dette er forestillet i den anden Tabelle, hvorpaa sees begge Ventriculi af ulige Størrelse.

AA. Begge Mavepiber.

BB. Pylori og Intestini duodeni Begyndelse.

C. Deres Sammensætning i en Tarmsluhede.

Leveren var større end sædvanlig, dog kun enkelt og forsynet med en Galdegang, som indborede sig i det enkelte Duodenum. Det store Omentum fulgte begge Maver og var for Resten som sædvanlig. Men der fandtes 3 mindre Omenta, et i den mindre Krumning af hver Mave, og det tredie imellem begge Maver, alle 3 saavel som det store Omentum lode sig igiennem den Winslovfske Åbning opblæse. Ved de øvrige Indvolde i Underlivet var aldeles intet usædvanligt. De fire Intercostal-Nerver, saavel som de fire Nerver af det 8de Par formerede et stort ganglion semilunare, hvoraf, efter den almindelige Orden, Plexus bleve formerede.

Mellemgulvet havde 4 Crura til Gienngang for begge Mavepiber, een Åbning for Aorta og een til Vena cava.

Den tredie Tælle viser Skelettet, hvis begge Hoveder (Fig. 1.) vare af naturlig Dannelse, undtagen at den indvendige Side var mere flad paa begge, formodentlig af Hovedernes Sammentrykning imod hinanden; den udvendige Side var mere convex. Begge Columnæ vertebrarum (Fig. 2.) lige til Spidsen af Ossa coccygis vare af sædvanlig Figur og Sammensætning; udvendig vare Ribbene paa sædvanlig Maade dannede og forenede med Virvelbene, men indad imellem begge Rygradene vare Udvoeringer eller Rudimenta af Ribbeen, som forenede begge Rygradene tilfammen bagtil.

Brystbenet (Sternum) var meget breedt, og viiste store og dobbelte Ossifications-Puncter; paa Midten af den øverste Deel af Brystbenet var det tredie Nøgle- eller Kravebeen (Clavicula) befæstet, dette gik frem midt imellem begge Hals-Virvelbene, og havde et tredie Skulderblad (Fig. 2 a) af særdeles Dannelse, som sad imellem de tvende Rygrade. Dette Skulderblad havde og sine særdeles Muskler til Bevægelse, alle andre Been vare af den sædvanlige Dannelse.

Bemærkelser over Misfostere findes ikke sielden. I de gode og troeværdige Skrifter er henimod 600 tilstæde, men meget sielden ere dog anatomiske Beskrivelser deraf, da iblant denne Mængde neppe 60, og de fleste endda meget løseligen findes anatomisk beskrevne.

Rund:

Kundskab om den udvortes Dannelse af Misfostere og deres Udbildning synes allene at tilfredsstille en unyttig Nysgierlighed, det er heller ikke at nægte, at af Misfostere ikke kan have den sande og udvidede Nytte, som af Efterforskning og anatomisk Kundskab om den bestandige og sædvanlige Bygning af det menneskelige Legeme, men det er dog behageligt, at finde Naturens Handlinger selv i sine Usvigelser bestemte, ordentlige og passende; og ikke sielden indeholder anatomiske Beskrivelser af Monstra, en Sæd til Sandhed, som aldrig af den sædvanlige Legemets Bygning kunde have været udledet.

Iblant Misfostere i Almindelighed, synes de som enten aldeles eller dog til de betydeligste Deele af Legemet ere dobbelte, at være de mærkværdigste. Af disse, hvoraf omtrent 185 Efterretninger kan samles, som bære Præg af Sandheden, ere de almindeligste, hvor tvende hele Fostere paa een eller anden Deel ere sammenvorne, af det Slags har den afdøde Hr. von Haller efterladt os en ypperlig Beskrivelse.

Der findes af disse fuldkommen dobbelte Fostere næsten 70 bemærkede, og mærkværdigt er det, at jo mere Monstra fra dette Slags afvige, jo sieldnere ere de.

Af dem som har ifkun et Bækken, men 2 Hoveder, 2 Bryste og 2 eller 3 Been, findes 45 anmærkede; af dem som ifkun havde et Hoved, men Legemet paa adskillige Maader dobbelt 40; af dem hvor et mindre Foster var sammenvoret med et større fuldkomment 17; og endelig af dem som med 2 Hoveder ifkun havde en Krop og sædvanlige Lemmer 13, og af alle disse er næsten to trediedeel af det andet Kien. Jeg overgaaer den Mængde af andre udvortes Vanskabninger paa enkelte Legemets Deele, saa og Forsætninger og Forandringer af Indvoldene, dobbelt Blære, Moder og Moderskede, af hvilke sidste jeg i Collectaneis Hafn. har bekiendtgjort nogle. Iligemaade de mange Beskrivelser af vanskabte Dyr, saa og de som allene efter Traditiones ere beskrevne, og de som mere synes at være ansættede til at opvække Foruadring og Overtroe, end at stadfæste Sandheden. Iblant de Misfostere med 2 Hoveder og en Krop, som nogenledes ligner dette nu beskrevne, eller i det mindste dog har ifkun et Bækken, er især Beskrivelser i Augustino, Jacobo Ruffio, Buchanano, Paræo, Riolano, Bianchi, Schenkio, Brunero, Morris, Lemmery, Sculteto.

Naar man sammenligner de anatomiske Beskrivelser af slige Bannskabninger i Almindelighed, saa finder vi i det Hele, at de ere saaledes byggede, at hver Deel har en tilstrækkelig Mængde af Blodkar og Nerver, og staaer i saadan Forbindelse med det Hele, at intet fattes til Livs og Helbreds muelige Conservation. Naar og slikt et Misfoster har levet og voret i Moderen den hele Tid af Svangerskabet, kan man med største Rimelighed slutte, at Livet ogsaa uden for Moderen efter Fødselen kan vedblive. Erfarenhed stadfæster og, at sammenvorne og med betydelige dobbelte Deele forsynede Misfostere ikke allene har levet, men og har levet sunde; ja endeel har opnaaet en moden og nogle en høi Alder.

Af det Slags hvor et fuldkommen Foster har baaret paa et mindre som var sammenvoret ved Brystet, finder vi mærkværdige Exempler i vores Bartholins anatomiske Historier, i Paræo, Columbo, Langio, Beriverio, Borello og Valisnero, i Transactionibus Philosophicis, i Actis N. C., i Actis Ac. Sc. Paris. m. v. De fleste af disse har opnaaet en moden Alder, nogle har havt særskilte, andre fælleds Følelser, nogle ere døde tilsammen; ved andre har det eene Foster betydelig overlevet det andet.

Af dem hvor 2 fuldkomne Fostere ved Brystet vare sammengroede og som har beholdt Livet, finder vi iblant andre Exempler i Ruyisch, i Journal des Scavans, i Commentariis Litterariis Norimb., i Scriptis Academ. Sc. Paris.

I Journal de Trevoux bliver en Tvillinge-Fødning 10 Aar gammel beskrevet, som var sammenvoren ved den bageste Deel af Hovedet. Iblant de Misfostere som havde 2 Hoveder og ikkun et Bækken, og ligner vores beskrevne, har adskillige, som af de forhen citerede Auctores ere anmærkede, beholdt Livet og opnaaet en fuldkommen Alder. Martinez taler iligemaade om en Mand med 2 Hoveder, som blev baaret omkring i Madrid for at vises for Penge.

Jeg vil ikke leede det Kongel. Selskab med at anføre flere Vidnesbyrd, da disse ere tilstrækkelige til at vise, at de enten aldeles eller dog ved de betydeligste Deele, dobbelte Fostere kan leve og ere almindeligen af Naturen forsynede med de Organer, som nødvendig udfordres til Livets Underholdning. Ikke allene ved Menneskene, men ogsaa ved Dyr viser Naturen den samme Omhyggelighed

gefighed for Livets Vedligeholdelse, endog ved de usædvanlig dannede Skabninger. Linné har seet en voren Slange med 2 Hoveder. Gislérius har længe født en Skildpade med 2 Hoveder. Buchner fortæller, at Kong Ludvig den XV har skudt en Hind med 2 Hoveder; ja Plinius har allerede seet en voren Tyr med 4 Dine. Slige Misfostere kan altsaa leve, om de ikke ved en tilstødende Hændelse bliver Livet berøvet.

I ældre Tider, da Overtroe og Bankundighed endnu mere bestemte Føtets Tænkemaade og Handlinger, gjorde man sig ingen Umage for at vedligeholde slige Misforsteres Liv, men overlod dem til deres egen Skiebne, foresømte de nødvendige Redningsmidler, og ikke sielden selv berøvede dem Livet. Dr. Luther yttrede endnu noget af denne Tænkemaade: derfor finde vi den største Deel levende Misfostere først i de nyere Tider. Men endskjønt vi i vore Tider vel ikke fra denne Side have at frygte for slige Fosteres Undergang; saa er dog en anden og naturlig Aarsag, som altid udsætter deres Liv for stor Fare, men denne ligger næsten allene i Fødselens Handlingen. Om Bækkenet af Moderen er snever, eller og ifkun af en maadelig Viide; eller Stillingen af Barnet er ikke aldeles fordeelagtig eller af Fødselshjælperen ikke med megen Forsigtighed bliver behandlet, saa synes det at være næsten physisk umueligt, at et Foster med 2 fuldkomne Hoveder kan komme levende til Verden, det maa enten ved den langvarige Trykning i Moderens Bækken og især den øverste Åbning omkomme, eller naar ikke begge Hoveder paa engang kan gaae igjennem Bækkenets Åbninger, maae Hals-Virvelbenene af det eene Hoved, efter, og imedens det andet er fremkommet, saa voldsom dreies, at derved Rygmarven betydelig maae lide; eller og den fremkomne Deel bliver af Jordemoderen saa voldsom trukket, at derved forarsages Barnets Død, hvilket sidste saa meget mere er at befrygte, som oftest den sande Beskaffenhed af Fosteret ikke tidlig kan blive opdaget, men sædvanlig bliver taget for en naturlig Tvilling-Fødsel. Naar derimod Moderens Bækken i alle sine Dimensioner og Deele er af fuldkommen Størrelse, kan Misfostere med 2 fuldkomne Hoveder ikke allene levende fødes uden Konstens Hielp, men ogsaa naar Fødsels-Handlingen gaaer meget langsomt og begge Hoveder tilsammen indtræder i Bækkenets Åbninger, ved Tængens Hielp befordres og Fosterets Liv derved frelses. Ved det beskrevne Foster seer man, at det høire Hoved især haver lidt en voldsom Trykning, da
det

det udvendige os parietale er brudt, og det er uden Tvivl denne Trykning som har foraarstaaet Barnets Død.

Man har fra de ældste Tider af stræbt at udfinde Aarsagen til Misfostere, og hvorfor den Dannelse af og til saa betydelig afviger fra den naturlige Skabning. Fra de ældste Tider af har man troet, at Modrenes Indbildningskraft kunde have Indflydelse i Fosterets Dannelse. I Heliodoro, Sorano, Oppiano, Empedocle, Plutarcho, Galeno, Plinio finde vi denne Forklaring. Denne Hypothese, som ogsaa iblant de nyere, især Malebranche, har forsvaret og Haller saa syndig igiendrevet, er vist nok den almindeligste, og vil altid finde en Støtte i det menneskelige Hjertes Tilboielighed til hellere at sætte Troe til det Miraculøse og til en Mængde tvetydige Erfaringer, end til at erkende sin Uvidenhed. Iblant den store Mængde Observationer, hvor stærke Sindsbevægelser, som Skræk, Bredde eller Længsel skal have givet Anledning til adskillige Banskabninger, ere ikke een eneste som jo i denne Henseende er saa uvis, at næsten intet deraf med nogen Rimelighed kan sluttes. De allerfleste opdager først den foregionne Aarsag efter Fødselen, og det maatte i Sandhed være meget sørt, om i de 9 Maaneder af Svangerskabet ikke skulde være hændet noget, som nogenledes kunde trækkes derhen. Af samme Slags er ogsaa det Billede, som skulde have givet Anledning til det beskrevne Misfoster, hvorpaa vist ikke var bleven tænkt, om denne Hændelse ikke var indlobet. Vi seer daglig, at de Fruentimmer, som er af den selsomste og bevægeligste Sinds- og Legems-Forsatning, igiennemgaaer i alle Perioder af Svangerskabet de heftigste Sindsbevægelser, uden nogen Indflydelse paa Fosteret; andre, som under anholdende Indbildning og heftigste Frygt for at bringe Misfostere til Verden, føder sunde Børn; vi seer at Planteriget, hvor Sielevirkninger ikke kan antages, bringe en Mængde Banskabninger frem; og endelig, at i det hele Dyrrige medfødt Bræk, Hareskaar, Udvoxninger, Pletter, Dreininger, forøget eller formindsket Tal af Deelene, forkeert Leie og andre urigtige Dannelser forekomme, uden at mindste Grund dertil er at opdage. Jeg vil af Haller ikke anføre de physiologiske Grunde, hvilket i det Hele viser, at Sielens Virkninger ikke vel kan give Anledning til Misfostere i Almindelighed, og især til de dobbelte Fostere.

TAB: I.

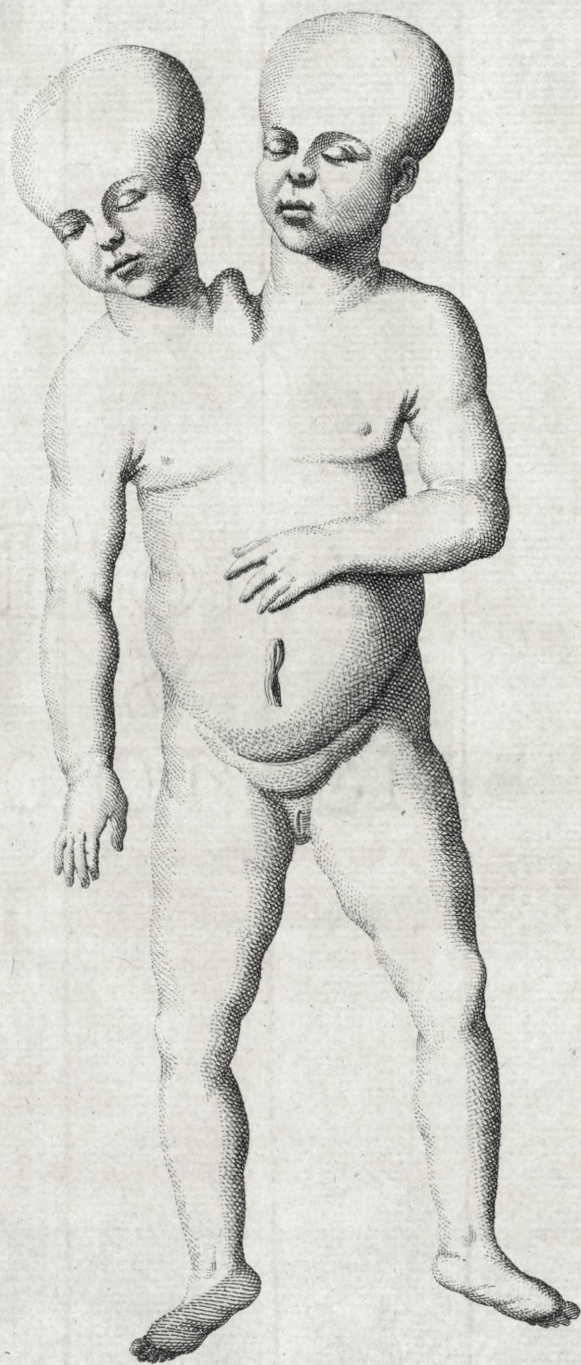

Fig: 1.

Fig: 2.

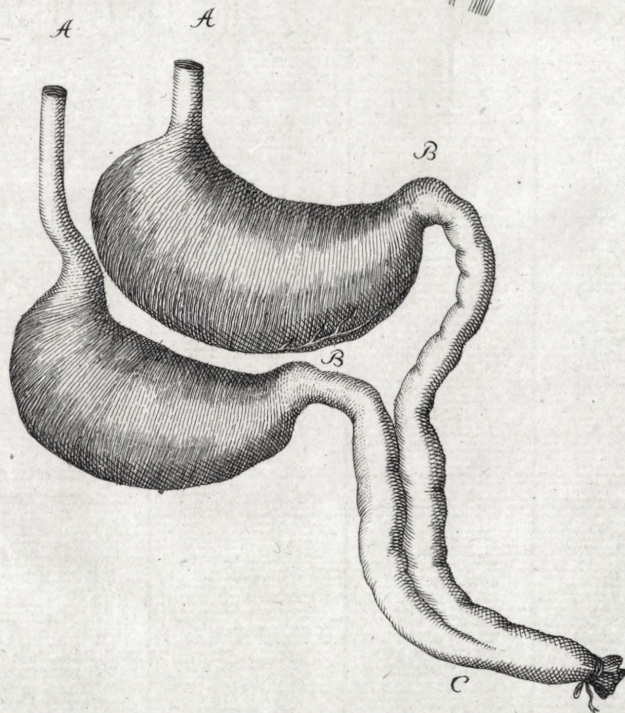
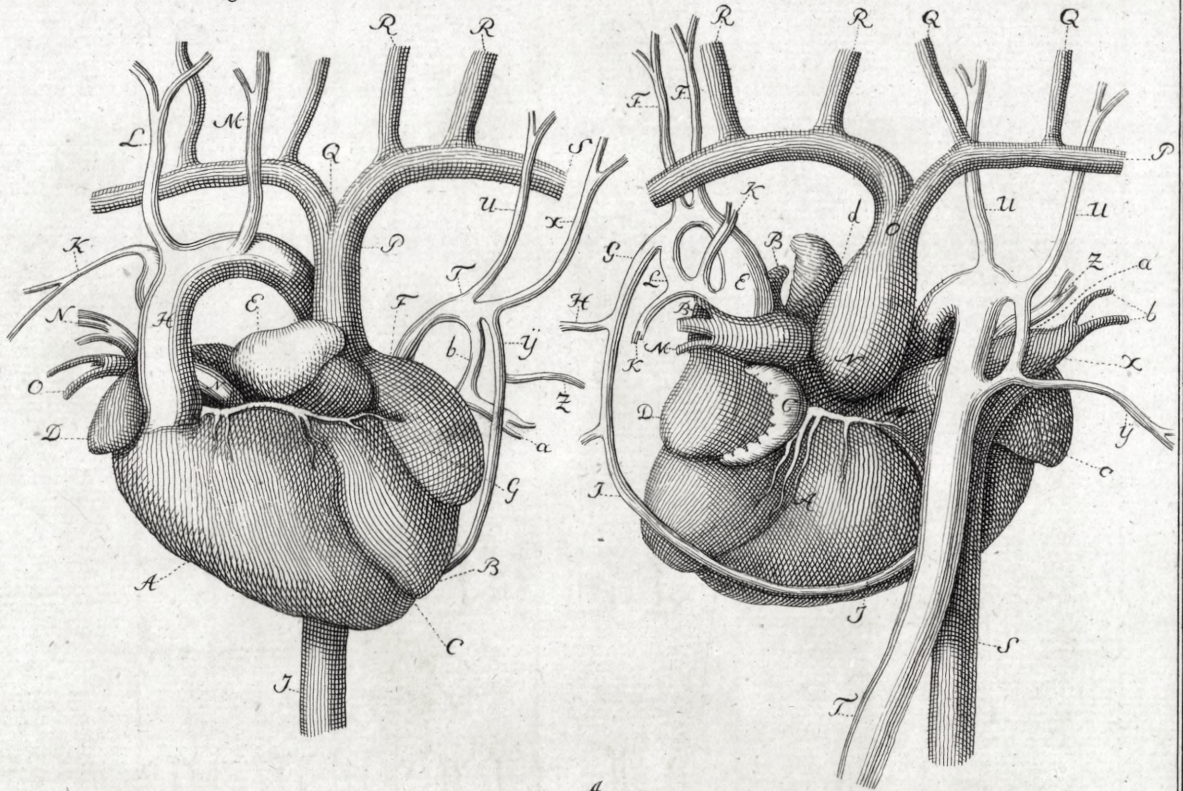

Fig. 1.

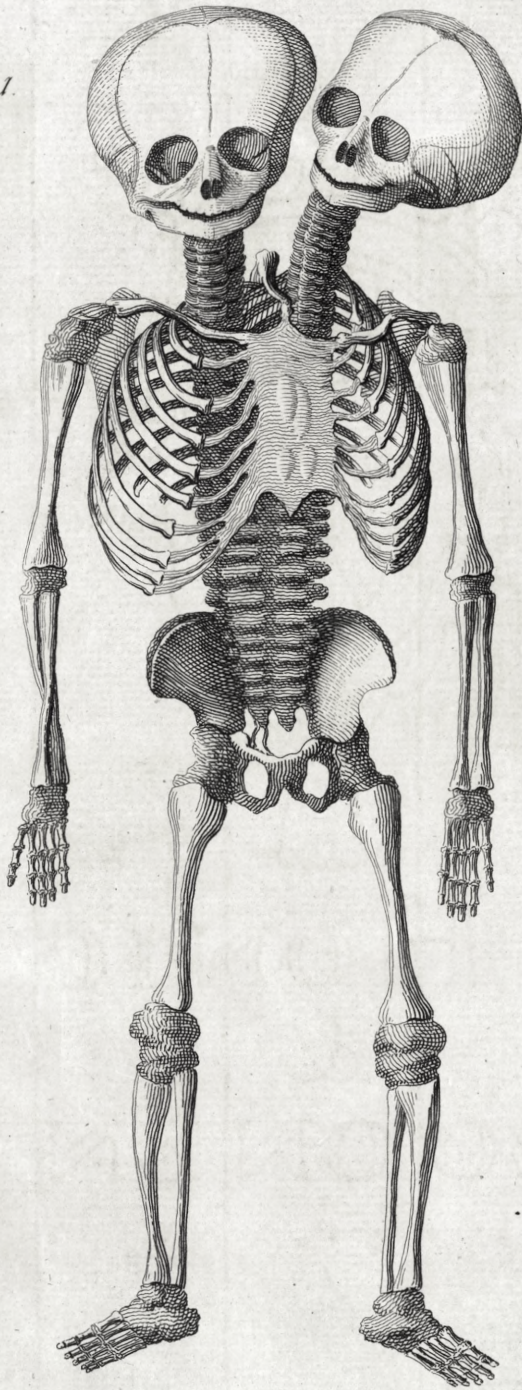
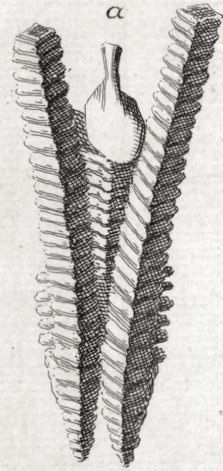

Fig. 2.

Ligesaa lidet og endnu meget mindre kan man antage, at flige dobbelte Fostere dannes af Levninger af to særskildte Fostere, som ved en Hændelse, Trykning eller mekaniske Kræfter paa denne Maade vare vorede sammen, deres Bygning er alt for usigtlig sammenstemmende, og alt for fuld af guddommelig Kunst, at man kunde troe dette.

Den sande Aarsag til Misfostere er og vil maaskee altid blive skjult for Menneskene; men saa meget kan vi med Visshed slutte, at Grundvolden maae allene ligge i de første Stamina af Fosterets Udvikling.

Allerede i Hjertet, som den første levendes Punkt det menneskelige svage Syn kan opdage, maae Grunden være tilstæde, helst i dobbelte Fostere, da de ifflun ere forshuede med et Hjerte. Det synes, at Skaberen har fastsat Species i Naturens Riger, som aldrig vil forøges eller formindskes, men i disse Grændser har han tilladt Afvigelser i Henseende til Farven, Størrelsen, Leie, Figur m. v., og en agtsom Naturforsker vil ogsaa i Vanskabninger kiende den Almægtiges Finger.

